

بسم الله
الرفيع
الرفيع

صنعت کارت و پرداخت

مفاهیم، روش ها و امنیت

فهرست

۱۵	بخش اول: درک اینکه کارت و پرداخت چگونه کار می کند
۱۶	۱. چگونه عملکرد تراکنش های پرداخت
۲۱	۲. داده ذخیره شده در یک کارت پرداختی
۲۷	۳. نهادهای دست اندرکار در اعطای اجازه قانونی به یک تراکنش پرداخت با کارت
۳۳	۴. دریافت پول؛ تصفیه و تسویه
۳۷	۵. تراکنش های تجارت الکترونیکی و ارائه دهندگان خدمات پرداخت
۴۲	۶. بازگردانی یک تراکنش؛ بازپرداخت و استرداد وجه
۴۶	۷. دریافت پول نقد از دستگاه خودپرداز
۵۱	بخش دوم: کدام استانداردهای صنعت کارت و پرداخت را به کار بگیریم؟
۵۲	۸. مجرمان چگونه از داده های کارت و پرداخت نفع می برند؟
۵۷	۹. از کجا داده ای پیدا کنیم که ارزش به سرقت بردن داشته باشد؟
۶۵	۱۰. تفاوت بین کارت های تراشه دار
۷۱	۱۱. استانداردهای صنعت پرداخت از کجا آمده اند؟
۷۶	۱۲. استاندارد امنیت داده و استاندارد امنیت داده برنامه های کاربردی پرداخت
۸۲	۱۳. استانداردهای امنیت تراکنش پین
۸۷	۱۴. استانداردهای PCIP2PE و تولید کارت
۹۱	۱۵. استانداردهای صنعت کارت و پرداخت را از کجا پیدا کنیم؟

[یادداشت ناشر]

پرداخت با کارت‌های پلاستیکی از اواخر دهه ۸۰ به بخشی از زندگی ما تبدیل شد. تا پیش از آن، پول نقد به صورت سکه و اسکناس در کشورمان حرف اول را می‌زد؛ اما حالا در آستانه سال ۱۴۰۰ در کیف پول هریک از ما چند کارت پلاستیکی وجود دارد و پرداخت با کارت به موضوعی کاملاً عادی و رایج تبدیل شده است؛ به طوری که در دورافتاده‌ترین روستاهای کشور نیز مردم برای پرداخت‌های خود از کارت استفاده می‌کنند.

با این حال مفاهیم فنی این حوزه چندان مورد توجه قرار نگرفته است. ما با کمبود شدید منابع آموزشی در زمینه کارت و پرداخت مواجه هستیم. مثلاً اینکه چه فرایندهایی در پس ماجرا رخ می‌دهد که ما بتوانیم با کشیدن یک کارت کالای مورد نظرمان را بخریم، همچنان برای خیلی‌ها ناشناخته و گنگ است. نه تنها برای مردمی که در صنعت کارت و پرداخت فعالیت نمی‌کنند؛ بلکه برای آنهایی هم که در این صنعت فعالیت می‌کنند، همه چیز روشن نیست. بارها پیش آمده که کسانی را دیده‌ایم که در نظرشان صنعت کارت و پرداخت را فعالیتی ساده و دم‌دستی می‌بینند. زیبایی صنعت پرداخت این است که بدون اینکه ذهن و فکر مردم را درگیر کند، پرداخت را به سادگی پردازش می‌کند. برای اینکه بدانید این صنعت چقدر در سال‌های گذشته پیشرفت کرده، کافی است یادمان بیاید که در سال‌های نه چندان دور چقدر مردم به این صنعت بی‌اعتماد بودند.

ناگفته نماند که در سایر نقاط دنیا نیز وضعیت، چندان بهتر از ایران ما نیست و اساساً

صنعت کارت و پرداخت حوزه‌ای است که کمتر به آن توجه شده است. کتابی که در دست دارید، از معدود کتاب‌هایی است که به‌طور خاص بر روشن کردن مفاهیم صنعت کارت و پرداخت متمرکز شده و تلاش کرده خلاء دانشی موجود در این حوزه را تا حدودی برطرف کند. این کتاب با استفاده از نمودارها و مثال‌های فراوان، توضیح می‌دهد که وقتی یک تراکنش به شکل آنلاین یا به‌صورت فیزیکی در یک فروشگاه انجام می‌شود، در پشت پرده چه اتفاقی می‌افتد و چه می‌شود که در نهایت، آن تراکنش، انجام می‌شود و پول از حساب ما کسر می‌شود. موضوع احراز هویت و همچنین استانداردهایی که در این صنعت وجود دارد، از جمله مباحث مهمی است که در این کتاب به آنها پرداخته شده است.

مطالعه این کتاب قطعاً می‌تواند به فعالان و علاقه‌مندان حوزه کارت و پرداخت کشور کمک کند تا بینش جامع‌تری نسبت به این حوزه پیدا کنند.

ما در مجموعه راه پرداخت انتشار کتاب‌های بیشتری در زمینه کارت و پرداخت را در برنامه داریم و امیدواریم بتوانیم قدمی هرچند کوچک در توسعه دانش فنی صنعت پرداخت کشور برداریم.

قاسم سرافرازی
انتشارات راه پرداخت

{

مقدمه

}

کتاب «همه چیز درباره کارت و پرداخت؛ مفاهیم، روش‌ها و امنیت در صنعت پرداخت» تمام اطلاعات صنعت کارت و پرداخت را دربر می‌گیرد. در این کتاب، توضیح خواهیم داد که وقتی یک تراکنش را به صورت آنلاین یا در فروشگاه انجام می‌دهید، در پشت پرده چه اتفاقی می‌افتد و چه می‌شود که در نهایت، آن تراکنش، روی صورت حساب کارت پرداخت شما ظاهر می‌شود. ما نگاهی خواهیم داشت بر پیام‌هایی که بین تمامی اعضای سیستم پرداخت رد و بدل می‌شود و سپس، بررسی خواهیم کرد که مجرمان چگونه می‌توانند در این پیام‌ها دست ببرند، آنها را سرقت و آن را به پول تبدیل کنند.

از مهم‌ترین موضوعاتی که به آنها خواهیم پرداخت، عبارت‌اند از: کدام داده‌های کارت و پرداخت در سراسر جهان به گردش در می‌آیند؟ علت وجود این همه تفاوت در استانداردهای صنعت کارت و پرداخت چیست؟ چه کسی به تطبیق هویت شما با هویت ثبت شده‌تان اهمیت می‌دهد؟ از چه متر و معیاری برای اعتبارسنجی تطبیق شما استفاده می‌شود و چگونه می‌توانیم به یک متخصص صنعت کارت و پرداخت تبدیل شویم؟

در پایان کتاب، شما درک خواهید کرد که استانداردهای صنعت کارت و پرداخت چگونه طراحی شده‌اند تا داده‌های کارت پرداختی را از دست مجرمان در امان نگه دارند. مطالعه این کتاب به هیچ پیش‌نیازی احتیاج ندارد. کتاب حاضر به شما کمک خواهد کرد تا از این به بعد، با اعتماد به نفس بالاتری روی پروژه‌های مربوط به صنعت کارت و پرداخت به فعالیت بپردازید.

تقدیم به تمام متخصصان نرم‌افزار

بخش اول
درک اینکه کارت و پرداخت
چگونه کار می کند

۱. چگونگی عملکرد تراکنش‌های پرداخت

چگونه تراکنش‌های پرداخت با کارت در صورت حساب بانکی ظاهر می‌شوند

Card Statement	
4687 38** **** 7980	
Pizza	\$13.20
Rail fare	\$56.87
Wired Brain	\$ 5.10
Coffee	
Plu	\$29.99
Web hosting	\$ 9.99
Total	\$115.15

شکل ۱-۱

آیا تاکنون برایتان سؤال پیش آمده که وقتی با استفاده از کارت‌تان، یک تراکنش، مانند خرید یک فنجان قهوه را انجام می‌دهید، چه اتفاقی می‌افتد که چند روز بعد، این تراکنش در صورت حساب بانکی یا کارتی شما نقش می‌بندد؟ بیایید با هم نحوه کار را مرور کنیم.

«لطفاً به من یک
لانه بزرگ بدهید.»

«قیمت آن ۵
دلار می‌شود.»

«من با کارت
پرداخت
خواهم کرد...»

«بفرمایید.»

شکل ۱-۲

تصور کنید «ملیندا» که دارنده کارت است، به کافی‌شاپ محبوبش، یعنی

«استارباکس» می رود و تقاضای یک لاته می کند. سوزان که یکی از دستیاران کافی شاپ است، از او می خواهد در ازای دریافت لاته، ۵ دلار بپردازد. ملیندا تصمیم می گیرد پرداختش را با کارت انجام دهد. در این قسمت، چند راهکار وجود دارد؛ ملیندا بخش نوار مغناطیسی کارت را در دستگاه می کشد، یا از طریق تماس تراشه هوشمند، کارت را درون دستگاه کارتخوان قرار می دهد و در نهایت، یک لاته خوشمزه از سوزان تحویل می گیرد.

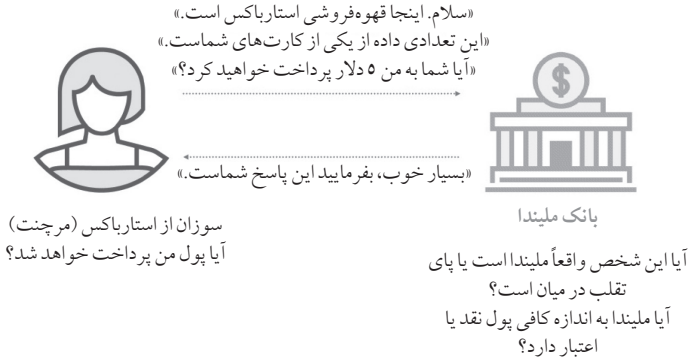
افراد به چه چیزی فکر می کنند؟

شکل ۳-۱

زمانی که ملیندا از کارتش استفاده می کند، هر یک از شرکت کنندگان در تراکنش به چه موضوعی فکر می کنند؟ سوزان از این موضوع نگران است که اگر ملیندا لاته را بگیرد و از فروشگاه بیرون برود، آیا استارباکس پولش را دریافت خواهد کرد یا خیر؟ ملیندا واقعاً دلش می خواهد لاته را بگیرد، ولی پول نقد با خودش نیاورده است، پس فقط امیدوار است که تراکنش درست عمل کند. بانک ملیندا به دنبال این است که متوجه شود آیا واقعاً خود ملیندا در حال انجام تراکنش است یا فرد دیگری خودش را به جای او جا زده است. یکی دیگر از مواردی که بانک ملیندا به آن توجه می کند، این است که آیا ملیندا پول کافی در حسابش دارد یا به اندازه ای اعتبار دارد که از پس پرداخت ۵ دلار بر بیاید؟

هدف از تأیید هویت

شکل ۴-۱

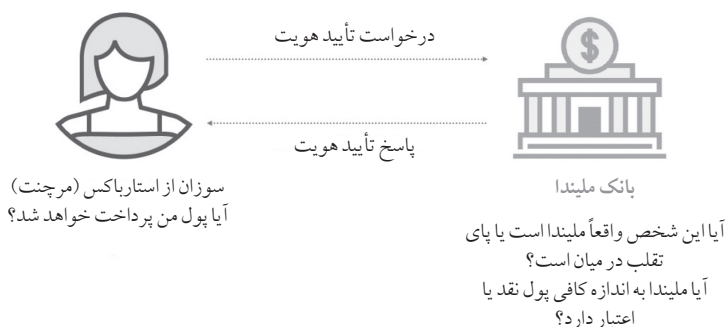
اولین گام در پردازش پرداخت، تأیید هویت است. با برداشتن این گام، پاسخ سوزان و بانک داده می‌شود. در حال حاضر، کسب و کارهایی که کارت‌های پرداختی را می‌پذیرند، با نام «مرچنت» شناخته می‌شوند. در واقع می‌توان گفت سوزان که نقش مرچنت را بر عهده دارد، یک پیام الکترونیکی به بانک ارسال می‌کند. این پیام شامل داده‌هایی از کارت ملیندا است و این پرسش را از بانک مطرح می‌کند که اگر سوزان به ملیندا اجازه بدهد که با یک لاتِه در دست، از کافی شاپ استارباکس خارج شود، آیا بانک مبلغ ۵,۱۰ دلار را به این کافی شاپ پرداخت خواهد کرد یا خیر؟ بانک بر اساس اطلاعاتی که از مرچنت دریافت می‌کند، دو موضوع را بررسی می‌کند. اول اینکه آیا فرد انجام‌دهنده تراکنش، واقعاً خود ملیندا است یا فرد دیگری خودش را به جای او گذاشته و نقش ملیندا را بازی می‌کند؟ بدین منظور، بانک بررسی می‌کند که آیا گزارشی در مورد سرقت یا مفقود شدن کارت مورد نظر به ثبت رسیده یا خیر.

احتمال دارد بانک بررسی‌های دیگری نیز انجام بدهد؛ برای مثال کنترل کند که آیا ملیندا در همان کشوری ساکن است که مرچنت در آنجا قرار دارد یا خیر؟ یا آیا ملیندا پیش‌تر از آن کافی شاپ قهوه خریده است یا خیر؟ بانک همچنین بررسی می‌کند که

درک اینکه کارت و پرداخت چگونه کار می کند ۱۷

سقف اعتبار ملیندا چقدر است و آیا ۵ دلار در حسابش دارد یا خیر. اگر بانک تأیید کند که آن فرد، واقعاً خود ملیندا است و او به اندازه کافی پول دارد، یک پیام را به مرچنت ارسال می کند و اعلام می کند که ملیندا می تواند لاته را تحویل بگیرد و بانک بعد از مدتی، پرداخت را به مرچنت انجام خواهد داد. این عملیات، با نام تأیید هویت (Authorization) شناخته می شود.

هدف از تأیید هویت

شکل ۵-۱

پیامی که از جانب مرچنت به بانک فرستاده می شود، با نام درخواست تأیید هویت شناخته می شود. همچنین پیامی که بانک برای مرچنت ارسال می کند، پاسخ تأیید هویت نامیده می شود.

پاسخ هایی که به درخواست تأیید هویت داده می شوند، معمولاً حاوی پیام تأیید هستند، ولی اگر بانک تصور کند که تراکنش از نوع متقلبانه است یا دارنده کارت به وجوه مالی لازم دسترسی ندارد، می تواند درخواست را رد کند. در نمونه حاضر، اگر به درخواست تأیید هویت سوزان پاسخ رد داده شود، ملیندا لاته را دریافت نخواهد کرد؛ بنابراین تأیید هویت، اولین گام در هر تراکنش پرداخت کارتی محسوب می شود. در مثال ما، ملیندا لاته اش را تحویل می گیرد و کافی شاپ استارباکس از بانک وعده می گیرد که در آینده ۵ دلار پول دریافت خواهد کرد.

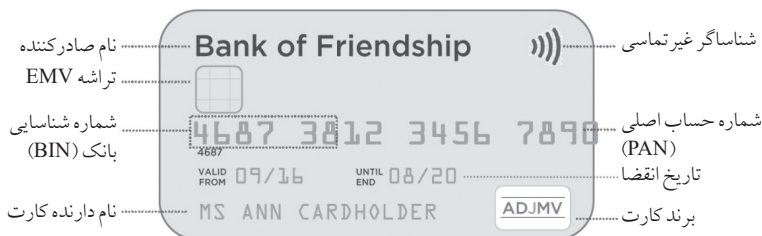
گام‌های هر تراکنش

شکل ۶-۱

ما در کتاب حاضر، نگاهی خواهیم داشت به جزئیات تأیید هویت و دیگر گام‌های فرایند پرداخت؛ این گام‌ها عبارت‌اند از: تصفیه، تسویه و بازگردانی. تصفیه و تسویه، همان روشی هستند که کافی شاپ استارباکس از طریق آنها، ۵,۱۰ دلار را دریافت خواهد کرد. دو روش برای بازگردانی تراکنش وجود دارد؛ استرداد وجه (chargeback) و بازپرداخت (Refund). دلیل ما برای انجام این بررسی، آن است که در هر یک از گام‌های مذکور، مقداری داده درون سیستم، در شبکه مرچنت و در شبکه بانک، انتقال داده می‌شود و کلید حفظ امنیت پرداخت در این است که بدانیم داده را از کجا باید پیدا کنیم، چه چیزی درون داده است و چگونه باید آن را مورد حفاظت قرار داد.

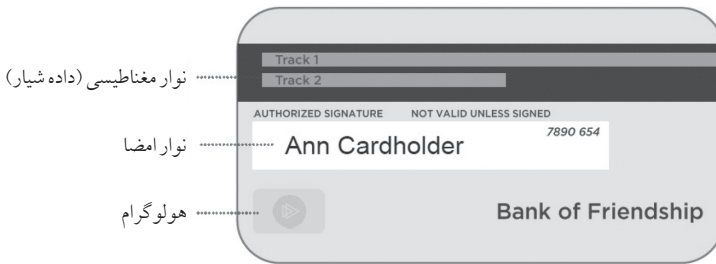
۲. داده ذخیره شده در یک کارت پرداختی

شکل ۱-۷

درست است که هر کدام از کارت‌های پرداخت از لوگوها و رنگ‌های مختلفی استفاده می‌کنند، ولی همگی آنها عناصر داده مشابهی روی خودشان دارند و در اغلب آنها، محل قرار گرفتن این عناصر روی کارت یکسان است. بنابراین بیایید با هم بررسی کنیم که داده، کجای یک کارت قرار می‌گیرد. از قسمت بالایی شروع می‌کنیم. در این بخش، همیشه نام صادرکننده کارت که معمولاً یک بانک یا یک اسکیمای کارت (Card scheme) است، نوشته می‌شود. بعضی کارت‌ها نماد جالبی شبیه به موج روی خودشان دارند. این نماد نشان می‌دهد که کارت را می‌توان در تراکنش‌های غیرتماسی مورد استفاده قرار داد. همچنین بسیاری از کارت‌های امروزی شامل یک تراشه EMV هوشمند هستند که باعث افزایش امنیت تراکنش‌ها می‌شود، اما نوبت می‌رسد به داده‌هایی که معمولاً به شکل برجسته روی کارت نوشته می‌شوند. در بخش میانی کارت، یک شماره کارت ۱۵ یا ۱۶ رقمی وجود دارد. این عدد ۱۵ یا ۱۶ رقمی، در صنعت پرداخت با نام شماره حساب اصلی یا PAN شناخته می‌شود. شش رقم اول شماره حساب اصلی، ویژه و خاص هستند. این ارقام برای هر بانک، منحصر به فرد هستند و با نام شماره شناسایی بانک یا همان BIN شناخته می‌شوند. تمامی کارت‌ها، تاریخ

انقضا دارند و بعد از آن زمان، از درجه اعتبار ساقط می شوند؛ در برخی کارت ها عبارت «دارای اعتبار از» یا «تاریخ صدور» حک می شود. همچنین نام دارنده کارت روی کارت نوشته می شود؛ در نهایت، نوبت به یک لوگو از برند کارت می رسد. از جمله این برندها می توانیم به آمریکن اکسپرس، دیسکاور، جی سی بی، مستر کارت یا ویزا اشاره کنیم.

شکل ۸-۱

بیاید کارت را برگردانیم. در قسمت پشتی کارت، اطلاعات کمتری نسبت به بخش رویی آن وجود دارد. نوار مغناطیسی شامل تمام داده هایی است که روی کارت نوشته شده است. این نوار داده های بیشتر دیگری را هم در خودش جای داده است. تمام این داده ها به شکل دیجیتال هستند و مرچنت با کمک تجهیزاتی می تواند آنها را بخواند. در واقع، نوار مذکور شامل دو شیار داده مختلف است که ترک (Track) نامیده می شوند و توسط سیستم مرچنت ها، قابل خواندن هستند. این دو شیار با اسامی ترک ۱ و ترک ۲ روی کارت دیده می شوند. اغلب نوارهای مغناطیسی به رنگ سیاه یا قهوه ای پررنگ هستند، ولی برخی تولیدکنندگان به سختی تلاش کرده اند تا نوارهای مغناطیسی را در رنگ های جذاب نقره ای یا طلایی بسازند؛ بنابراین ممکن است نوارهای مغناطیسی بیشتر شبیه به یک تزئین دیده شوند، نه یک بخش کاربردی؛ ولی به هر شکل، همیشه وجود خواهند داشت و از نظر فیزیکی، در همان بخش بالایی کارت تعبیه خواهند شد. دلیل وجود نوار مغناطیسی این است که وقتی دارنده کارت یک رسید را امضا می کند، مرچنت بتواند امضای روی رسید را با امضایی که روی کارت وجود دارد، مقایسه کند. بله می دانم، مرچنت ها، دیگر امضاها را به شکل فیزیکی کنترل نمی کنند، ولی به هر روی،

در این قسمت، مقداری داده نیز وجود دارد که در فرایند احراز هویت به کار گرفته می شود تا ثابت شود کارت واقعی است. این داده ها، داده حساس احراز هویت (SAD) نامیده می شوند. مرچنت، این داده ها را به صادرکننده ارسال می کند تا بگوید اگر من به این داده دسترسی دارم، احتمال اینکه کارت واقعی را دریافت کرده باشم، از احتمال جعلی بودن آن بیشتر است. روی ترک ۱، دو نوع داده حساس احراز هویت را می توان پیدا کرد. نوع اول، یک عدد سه رقمی محرمانه است که در هیچ قسمتی از کارت چاپ نشده و فقط بانک صادرکننده از آن اطلاع دارد. هر برند کارت، نام متفاوتی برای این عدد انتخاب کرده و این موضوع، گاهی اوقات سردرگم کننده می شود. ویزا عدد سه رقمی مذکور را ارزش تایید کارت یا CVV می نامد، مسترکارت نیز نام کد تأیید کارت یا CVC را برای این عدد انتخاب کرده است. هر دو نام، رایج هستند و در مراجع مختلف، به هر دو اشاره شده است، ولی من در بیشتر بخش های کتاب، اصطلاح CVV را مورد استفاده قرار خواهم داد. در نوار مغناطیسی، یک ارزش دیگر نیز گنجانده شده که ارزش تأیید پین یا PVV نامیده می شود و با هدف صحت سنجی پین ها مورد استفاده قرار می گیرد. من در شکل فوق، چیزهایی که ممکن است بعد از ارزش تایید کارت وجود داشته باشد را نشان نداده ام. اساساً، قانون به این شکل است که صادرکننده کارت می تواند اقدامات دلخواهش را روی داده هایی که پس از ارزش تایید کارت قرار می گیرند، انجام بدهد. در این قسمت CVV و PVV نوشته می شود. پرداختن به این موضوع اهمیت دارد؛ زیرا در برخی قوانین استاندارد امنیت داده صنعت کارت و پرداخت، مشخص شده که مرچنت کدام داده ها را می تواند ذخیره کند و کدام بخش از داده ها را مجاز نیست ذخیره سازی کند.

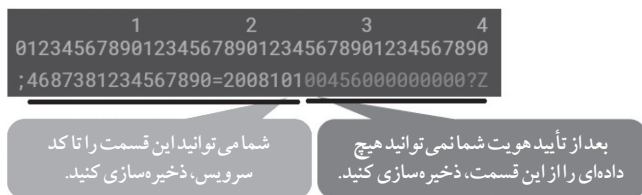

اساساً مرچنت هر زمان که بخواهد، می تواند اطلاعات بخش سیاه رنگ را تقسیم کند سرویس، ذخیره کند. در ادامه کتاب، توضیح خواهیم داد که چرا مرچنت داده های مذکور را ذخیره می کند و در کل، ذخیره کردن این داده ها فکر خوبی هست یا نه. داده هایی که در سمت راست کد سرویس هستند و بارنگ مشکی زیرشان خط کشیده شده است، توسط صادرکننده تعیین می شوند و من آنها را با تعداد زیادی صفر نشان داده ام. مرچنت نمی تواند بعد از تأیید هویت، داده های سمت راست کد سرویس را ذخیره کند.

شکل ۱-۱۲

اگر به شیار بعدی، یعنی ترک ۲ نگاه کنیم، مشاهده می‌کنیم که در مقایسه با ترک ۱ بسیار کوتاه‌تر است. ترک ۲ تنها از ۴۰ کاراکتر تشکیل شده است. در ترک ۲ نیز مشابه ترک ۱ شماره حساب اصلی، تاریخ انقضا و کد سرویس به چشم می‌خورد. یکی دیگر از وجوه شباهت ترک ۲ با ترک ۱ در این است که هر چه به قسمت سمت راست کد سرویس حرکت کنیم، به اطلاعاتی نزدیک می‌شویم که صادرکننده کارت قادر است از آنها استفاده کند.

شکل ۱-۱۳

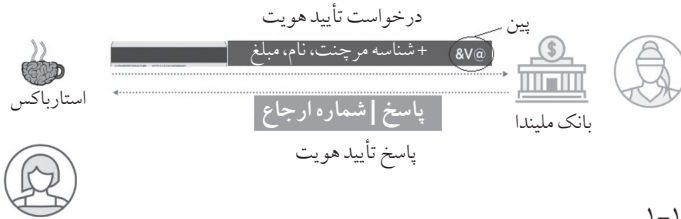
درست همانند قسمت قبل، شما نمی توانید بعد از تأیید هویت، داده‌ای را از قسمت سمت راست کد سرویس، ذخیره سازی کنید. معمولاً CVV یا همان ارزش تأیید کارت در این قسمت نوشته می شود.

۳. نهادهای دست اندر کار در اعطای اجازه قانونی به یک تراکنش پرداخت با کارت

شکل ۱۴-۱

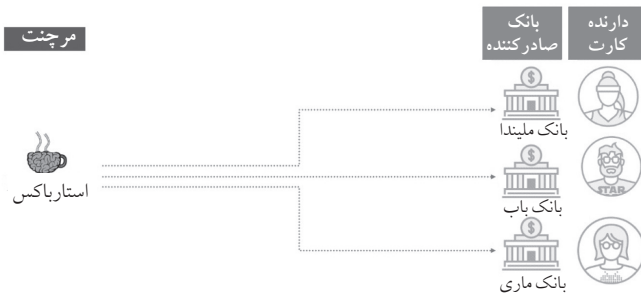
به خاطر داشته باشید که هدف از تأیید هویت، خواندن داده از روی کارت مشتری و ارسال آن به بانک صادرکننده است. نحوه خواندن داده از کارت، به این بستگی دارد که شما در کدام قسمت از دنیا قرار دارید. شیوه ذخیره‌سازی داده روی کارت، تاریخ دسترسی به داده و قابلیت‌های فنی مرچنت همگی روی نحوه خواندن داده از کارت نقش دارند. سه روش وجود دارد که مرچنت‌ها از طریق آنها می‌توانند تراکنش را بپذیرند. اگر تراکنش از نوع نوار مغناطیسی باشد، مرچنت می‌تواند به وسیله یک دستگاه پرداخت یا یک کارت خوان اختصاصی، کارت را در دستگاه پایانه فروش بکشد. در روش EMV یا تراشه، مرچنت، کارت را درون یک دستگاه سازگار با EMV وارد می‌کند. در تراکنش‌های غیرتماسی نیز دارنده کارت، به سادگی کارت را نزدیک دستگاه کارت خوان می‌گیرد. در هر سه نوع مختلف تراکنش، اطلاعات از کارت خوانده می‌شود و وارد سیستم‌های مرچنت می‌شود. در مرحله بعدی، اطلاعات خوانده‌شده برای درخواست تأیید هویت به کار گرفته می‌شوند. بیایید بحث را با بررسی تراکنش نوع اول، یعنی نوار مغناطیسی شروع کنیم. در بخش بعدی، تراکنش‌های تراشه یا EMV را نیز زیر ذره‌بین خواهیم برد.

شکل ۱-۱۵

تجهیزات مرچنت، تمام داده‌های ترک ۱ را از روی کارت می‌خواند و این داده‌ها را در کنار اطلاعاتی از مرچنت و مبلغ تراکنش به بانک صادرکننده می‌فرستد. امکان دارد یک ارزش رمزگذاری شده مبتنی بر پین نیز به بانک ارسال شود. این فرایند، درخواست تأیید هویت نام دارد. بانک صادرکننده کارت، داده‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهد، تعیین می‌کند که آیا تراکنش واقعی است یا تقلبی و سپس، کنترل می‌کند که آیا وجه یا اعتبار کافی برای انجام تراکنش وجود دارد یا خیر. بعد از انجام تمامی این بررسی‌ها، بانک، پاسخ تأیید هویت را به مرچنت می‌فرستد. این پاسخ، دربرگیرنده عبارت قبول یارد و یک شماره یا کد ارجاع است تا مشخص شود که مرچنت، پاسخ درخواستش را دریافت کرده است.

تأیید هویت در عمل

شکل ۱-۱۶

حال برای اینکه چنین روندی اتفاق بیفتد، کافی شاپ استارباکس که نقش مرچنت